

Norjan uudissanojen kehityspiirteitä

Norjassa on viime vuonna ilmestynyt uudissanakirja,¹ joka on syntynyt skandinaavien yhteistyön tuloksena. Ruotsin ja Tanskan vastaavat sanakirjat ovat vielä toimitteilla. Sekä Norjan että Ruotsin sanakirjat käsittävät sodanjälkeisen uuden sanaston vuosilta 1945—75; Tanskan uudissanakirjassa vastaava ajanjakso on 1955—75. Norjan sanakirjan laajuus on 7 000—8 000 sanaa. Sen on toimittanut Vagleik Leira.

¹ Nyord i norsk 1945—1975. Norsk språkråd. Universitetsforlaget 1982.

Katsauksia

Skandinaavisten kielten uusia sanoja ryhdyttiin keräämään järjestelmällisesti, kun Pohjoismaiden kielilautakuntien yhteistyö 1950-luvulla alkoi. Yhteistyön tärkeäksi kohteeksi nähtiin alusta lähtien uudissanat. Oli tutkittava niiden yleisiä kehityssuuntauksia ja pyrittävä löytämään ne tapaukset, joissa yhtenäistäminen on toivottavaa. Tehtävä oli siten osaksi sanaston keruuta ja kuvausta, osaksi kielenkäytön ohjausta.

Udissanaja alettiin myös julkaista. Nordiske språkspørsmål -sarjan ensimmäisessä osassa (1956) oli luettelo norjan ja ruotsin uudissanajoista, seuraavasta osasta lähtien vuoteen 1967 näiden kielten lisäksi myös tanskan. Alkuun uudissanat julkaistiin pelkkinä luetteloina, mutta 60-luvun alkupuolella niihin alettiin liittää kommentteja: lautakunnat suosittivat tai moitittivat uudismuodosteita ja esittivät myös parempina pitämiään vaihtoehtoja.

Mikä on uudissana?

Teoksen laajassa johdannossa pohditaan aluksi sitä, mikä on uudissana, ja selvitetään, millaisin perustein jokin sana on kelpuutettu tähän sanakirjaan. Udissanat jaetaan kahteen ryhmään: 1) uusi ilmaisin uudelle käsitteelle (*atombombe, nylon, den tredje verda*) ja 2) uusi ilmaisin vanhalle tunnetulle käsitteelle (*naturist, aikaisemmin nudist, televerk, aikaisemmin telegrafverk*). — Jatkoksi sopii kolmaskin uudissanan kriteeri, jota ei tässä yhteydessä erikseen mainita mutta josta on sanakirjassa kuitenkin lukuisia esimerkkejä: vanha ilmaisin uudelle käsitteelle tai käytössä olevan sanan merkityksen laajeneminen (*scans`häntä*, esim. *heinähäntä*).

Sana voi siis olla uusi muodoltaan tai tarkoitteeltaan. *Radar* on uusi sekä teknisenä käsitteenä että sanana. Yhdyssana *trafikdøden* on muodostettu kahdesta tutusta sanasta, eikä se asiasisällöltäänkään ole kovin uusi; ihmisiä on kuollut liikenteessä jo paljon ennen vuotta 1945. Tämä yhdyssana, jonka jälkiosana on produktiivinen *død*, on kuitenkin uusi. *Fireukesferie* (neljän viikon kesäloma) on kielellisesti tavan-

omainen vanhoista elementeistä koostettu uudismuodoste. Sana viittaa kuitenkin tärkeään sosiaaliseen uudistukseen ja on sen vuoksi mukana. *Markarbeid* (kenttätyö) on vanha sana mutta on kuitenkin otettu mukaan, koska sen merkitys on laajentunut.

Minkä ikäisiä sanoja on mukana?

Johdantoartikkelin mukaan on miltei aina epävarmaa ilmoittaa vuoden tarkkuudella, milloin uusi sana on tullut kieleen. Usein on tyydyttävä vain ylimalkaisiin arvioihin: 50-luvulla, 60-luvun lopulla jne. Ikääminen perustuu toimituksen omiin sanapöimintoihin. Sen selvittämiseksi, onko jokin sana tullut kieleen ennen vuotta 1945 vai sen jälkeen, on ollut käytettävissä kaksi sanakirjaa, *Norsk Riksmålsordbokin* I. osa (A—L 1937) ja *Tanums store rettskrivningsordbok* (1940). Niihin sisältyviä sanoja ei ole yleensä mukana uudissanakirjassa. 40-luvunkin sanojen mukaanotossa on oltu varovaisia. Voi nimittäin usein epäillä, että sana on ollut käytössä jo ennen sotaa, vaikka sitä ei näissä sanakirjoissa olekaan. Tämän epävarmuuden takia uudissanakirjaan on otettu enemmän sanoja aikajakson jälkipuolelta (1961—75). Vuoden 1975 raja sitä vastoin on selvä. Tosin kirjasta saattaa puuttua joitakin 60- tai 70-luvun sanoja, koska niistä ei ole tavoitettu yhtään esiintymää ennen vuotta 1975.

Mistä sanat tulevat?

Johdannon mukaan uusia sanoja saadaan kolmella tavalla: 1) kotimaiset merkityksenkehittymät, 2) lainat (ym. vieraiden kielten vaikutus), 3) nimilähtöiset sanat.

Kotimaiset merkityksenkehittymät ovat niin sidoksissa Norjan oloihin, että ulkomaalaisen on usein vaikea niitä ymmärtää. Niillä ei liioin ole vastineita ruotsissa ja norjassa, esim. *gullfisk* (valtion obligaatiolainan obligatio), *onkel* (lapsia hoitava mies), *onsdagsløper* (juoksija, joka menestyy hyvin pikkukilpailuissa mutta epäonnistuu tärkeissä), *Populismille* on Norjassa myös

kehittynyt oma merkitys (poliittinen näkemys, joka pitää tärkeänä luonnonvarojen säilymistä, hajauttamista jne.).

Suuri osa uudissanoista on kansainvälisiä kuten *minihame*, joka on norjaksi *miniskjørt*, tanskaksi *miniskørt*, ruotsiksi *miniskjol*, englanniksi *mini-skirt*, ranskaksi *mini-jupe*, saksaksi *Mini-Rock* jne. Tällainen uudissana tarkoittaa usein tuotetta, joka tunnetaan kaikkialla maailmassa tai ainakin länsimaissa.

Sanoja lainataan muista kielistä menetelmin, jotka ovat tuttuja suomestakin: 1) sitaattilainat (direkte lån), jotka on lainattu samamerkityksisinä ja samanasuisina kuin lainanantajakielissä, esim. *jeans*, *juice*; 2) sekasanat (hybridord el. blandingsord), vieraita yhdyssanoja, jotka on käännetty osittain norjaksi, esim. *hårspray* < engl. *hairspray*, *målschuss* < saks. *Zielschuss*; 3) käännöslainat (oversettingslån), esim. *overtrapping* < engl. *escalation*, *den tredje verda* < ransk. *le tiers monde*, *det søte liv* < it. *la dolce vita*; 4) merkityslainat (betydningslån), joissa vanha sana saa uuden merkityksen vastaavasta vierasperäisestä sanasta, esim. poliittiset termit *hawk* ja *due* (engl. *hawk* ja *dove*, vrt. suom. *haukka* ja *kyyhky*); 5) sana-aineksen lainat (lån av ordmateriale), ts. vierasta sana-ainesta käytetään uudessa merkityksessä tai sellaisen uuden sanan muodostamiseksi, jota ei tunneta lainanantajakielissä. Esim. norjaan englannin kielestä tulleissa sanoissa *beatnik* ja *vietnik* on *-nik*-aines lainattu kirjan mukaan venäjän *sputnik*-sanasta. Norjan kielessä *chips* (perunalastut) merkitsee hieman eri asiaa kuin englannissa (ranskanperunat). Norjan *longs*-sanaa (pitkät housut tai sukka-housut) ei myöskään tavata englannista, vaikka se on muodostettu *long*-sanasta *shorts*-mallin mukaan. *Homofil*-sana on muodostettu kreikan kielen aineksista, mutta itse sanaa ei kreikassa ole.

Valtaosa kaikista uusista vierassanoista on tietenkin englantilaisia lainoja (80—90%). Suomesta on saatu vain yksi sana, *jenka*.

Kolmas keino on sanojen muodostaminen nimien pohjalta. Näin ovat syntyneet henkilön-, paikan- ym. nimiin perustuvat

sanat, joissa nimi on sanan osana (esim. *asiastjuka*, *bermudashorts*, *higginsjakke*, *molotov-cocktail*, *mosselukt*, *stalinorgel*), nimeä sellaisenaan käytetään yleisnimenä (esim. *benjamin* 'joukon nuorin', *doris*, *harry*) tai nimestä on muodostettu johdos (esim. *castroisme*, *finlandisering*, *hamburger*, *kremlolog*). Tähän nimilähtöisten sanojen ryhmään on luettu myös tavaramerkit ja muut tuotenimet, sekä kotimaiset (esim. *grillet*, *polvott*, *varmedress*) että ulkomaiset (esim. *crimplene*, *eloksering*, *folkevogn*, *magnetofon*, *nylon*, *teflon*).

Miten uusia sanoja muodostetaan?

Uusia sanoja saadaan yhdistämällä, johtamalla, lyhentämällä sekä muodostamalla vastakohtia ja monisanaisista ilmauksista tiivistettyjä yhdyssanoja.

Sanojen yhdistäminen. Suurin osa norjan uudissanoista on yhdyssubstantiiveja, joiden määriteosa on joko substantiivi tai adjektiivi. Substantiivialkuiset yhdyssanat ovat enimmäkseen vanhojen sanojen yhdistelmiä, joilla on uusi merkitys tai ainakin merkitysvivahde, esim. *bananrepublikk* (Latalalaisen Amerikan pikkuvaltioista), *froskemann* (sammakkomies), *gullplate* (kultalevy). Adjektiivialkuiset tarkoittavat yleensä vanhaa asiaa, jolle on haluttu antaa uusi nimi, kuten *nærkontakt* tai *fin-kultur*. Kyseinen sanamuodostustapa on kaikkiaan vahva tendenssi nykykielessä. Niinpä ilmauksen *skjorte med kort erm* sijasta käytetään mielellään sanaa *korterskjorte*. Tällaisia paitoja on kuitenkin käytetty jo kauan ennen vuotta 1945.

Sanojen johtaminen. Johdannossa esitetyissä sanojen johtamistendensseissä on pari suomen kielen kannalta kiintoisaa seikkaa. Jo mainittu pyrkimys yhdistellä sanoja vaikuttaa vahvasti myös verbien johdossa. Monisanaiset verbi-ilmaukset korvataan mielellään yhdysverbillä, esim. *korttidstilsette* (tilsette for kort tid), *plasttapetsere* (tapetsere med plasttapet), *årsdebutere* (debutere for året). Tämähän on (enimmäkseen ruotsin vaikutuksesta) tuttua suomessakin.

Erikoisia yhdysverbejä ovat ns. takape-

roisjohdokset, esim. substantiivista *klassekamp* johdettu verbi *klassekjempe*. Samanlaisia ovat *drømmeløpe* (*drømmeløp* 'haamujuoksu'), *familienplanlegge* (*familienplanlegging* 'perhesuunnittelu') jne. Myös tämä tyyppi on viime aikoina lisääntynyt suomen kielessä.

Valtaosa norjan kielen uusista adjektiiveista on yhdyssanatyyppejä, varsinkin *-bevist*, *-fast*, *-ferdig*, *-sikker*, *-svak* jne. -loppuisia. Suomessa tätä sananmuodostustapaa on yritetty torjua, lähinnä juuri tyyppin vierauden takia.

Johtamisen yhteydessä esitellään myös sanojen yhdistely seuraavaan tapaan: vanha sana *gioppar* (pallopelissä) on »ein som gir opp». Loppuun liitetty johdin *-ar*, *-er* kuuluu koko ilmaukseen eikä vain viimeiseen osaan myös seuraavissa substantiiveissa: *trerommar* (leilighet på tre rom), *innringjar* (ein som ringjer inn til radio t.d.) ja myös yhdysviivatyyppissä *gjør-det-selver*. Loppuun voidaan liittää myös *-ing*-johdin: *opptrapping*, *vestkanting*. Mikään uusi sananmuodostustapa tämä ei ole, mutta se näyttää viime aikoina yleistyneen.

Vastakohtien muodostaminen. Uusia sanoja saadaan myös muodostamalla vastakohtia. Käsite *miniskjørt* johtaa helposti ajatukset vastakohtaan *maksiskjørt*, *inneklimate*-mallin mukaan on syntynyt *uteklimate*, *yrkesaktiv* on johtanut vastakohtaan *yrkespassiv*.

Lyhentely. Eri tavoin muodostettuja lyhenteitä ja lyhenteitä, vanhojenkin sanojen, on tähän sanakirjaan otettu runsaasti mukaan uusina sanoina. Tavallisimmin käytetty tapa kirjan mukaan on lyhentää sanaa lopusta: *lok* (lokomotiv), *mens* (menstruasjon), *porno* (pornografi), *pop* (popular), *krim* (kriminal), *narko* (narkotika el. narkoman) jne.

Varsinkin sanomalehdissä käytetään runsaasti lyhenteitä, joissa sanaa edustaa pelkkä alkukirjain (*u-land*). Joissakin tämäntyyppisissä sanoissa kirjain ei merkitsekään lyhennettä vaan se kuvaa tarkoitteen muotoa, esim. *T-beinsteik* (T-luupihvi) tai *V-hals* (V:n muotoinen kaula-aukko).

Lyhentymiksi tuskin huomaakaan seuraavanlaisia enimmäksen englannista lai-

nattuja kontaminaatiosanoja, joista norjassa käytetään nimitystä »teleskopord»: *smoke + fog = smog*, *motor + hotell = motell*, *stagnasjon + inflasjon = stagflasjon*.

Monisanaista ilmauksista tiivistetyt yhdyssanat. Esipuheessa käsitellään vielä erikseen yhtä nykykielelle tyypillistä piirrettä, josta jo oli esimerkkejä muissa yhteyksissä. Se on lyhentämiselle vastakkainen ilmiö, jota voitaisiin nimittää sanojen pidentämisen-
denssiksi: useamman sanan ilmaukset pyritään korvaamaan yhdellä pitkällä yhdys-sanalla. Ilmauksesta »tilveksten av nyord» tulee helposti *nyordtilveksten*, ilmauksesta »forskjeller i språkbruk» taas *språkbruksforskjeller*. Ilmausta »parkering over lang tid» paljon tavallisempi on *langtidsparkering*. Mainittakoon myös yhdysmerkki-ilmaukset *vegg-til-vegg-teppe*, *roll-on-roll-off-båt* jne. Norjassa, niin kuin suomessakin, näkyy myös olevan muotia käyttää turhan pitkiä sanoja silloinkin, kun selvittäisiin huomattavasti lyhyemmillä: *problemkompleks* (= problem), *størrelseorden* (= størrelse).

Artikkelissa pohditaan myös, miksi käytetään niin paljon pitkiä sanoja. Yksi syy on, paradoksista kyllä, kielen pyrkimys lyhyteen. Niinpä *korttidstilsette*-sanassa on 16 kirjainta, kun sen vastineilmaus, »tilsette for kort tid», vie sananväleineen 21 kirjaimen tilan. Näin muodostettuja pitkiä sanoja käytetään tilansäästön takia usein esim. televisioruudussa ja lehtien otsikoissa. Suuntaus käy kohti pitempiä uudissanoja: niiden avulla päästään lyhempiin ilmauksiin! Lyhentäminen koskee enimmäkseen yksittäisiä sanoja ja on melko tilapäistä, kun taas sanojen yhdistäminen ja johtaminen kuuluvat kielen mekanismiin ja ne ovat siksi edellistä paljon tavallisempi, käytännössä rajaton sananmuodostuskeino.

Sanasto-osa

Leimallisia piirteitä itse sanastossa ovat oikeinkirjoituksessa vaihtoehtoiset muodot sekä vierassanojen, varsinkin englantilaisperäisten, ja lyhenteiden runsaus.

Sanakirjan käyttöohjeissa ilmoitetaan, että hakusanoissa noudatetaan Norjan toisen virallisen kielimuodon, bokmålin, oikeinkirjoitusta. Useimmat hakusanat kirjoitetaan samoin myös nynorskissa. Silloin kun nynorskin muoto poikkeaa hakusanasta, se on osoitettu pystyviivalla, esim. *hørestav/høyrestav* tai *lav-/lågprisland*. Asukaidennimijohdoksissa on aina otettu mukaan nynorskin muoto, esim. *gaboner/-ar*.

Oikeinkirjoitusongelmia aiheuttaa myös se, että uudissanoista suuri osa on vierasperäisiä, etenkin (amerikan)englantilaisia. Valitettavasti kirjassa ei ole tietoa siitä, kuinka paljon vierassanoja on uudissanakirjan koko aineistosta. Sen kuitenkin näkee, että niiden osuus on norjan kielessä huomattavasti suurempi kuin suomessa, jossa se Risto Haaralan mukaan (Vir. 1979 s. 389) on 22,9%.

Vaikka englannin sanojen norjalaistaminen on paljon helpompaa kuin suomalaistaminen, yllättävän monet hakusanat ovat kuitenkin sitaattilainamuodossa. Monille niistä ei ole esitetty laisinkaan norjalaisempaa vastinetta, esim. sanoille *happening*, *fastback*, *flowerpower*, *pin-up*, *piggyback*, *technicolor*, *teddyboy*, *icing*.

Monien sitaattilainojen rinnalla on norjalaisempi, käännettäväksi katsottava muoto: *teenager* — *tenårig*, *cracking* — *kracking*, *free-lance(r)* — *frilans(er)*, *sensitivity-training* — *sensitivitetstrening*, *tape* — *teip*. Norjalaistaminen on ollut toisinaan perin vähäistä: *crime and sex* — *crime og sex*. Usein hakusanoiksi on otettu molemmat asut; toisinaan vain viitataan norjalaisempaan muotoon, esim. *skuter* el. *scooter*, *juice se jus*. Sitaatti- ja käännettävien sekamuotoa edustavat osittain käännetyt yhdyssanat (hybridord), esim. *battlebukse*, *cabinkrysser*, *enmansshore*, *øyeliner*.

Nyord i norsk -teoksen hakusanavalinnoissa kiinnittää huomiota myös lyhennettyjen sanojen runsaus. Moniin sanakirjoihin sellaisia ei edes kelpuuteta hakusanoiksi. Asialla on kaksi puolta. Toisaalta on hyvä, että mahdollisimman moni lehdissä tms. näkyvä lyhenne löytyy sanakirjasta. Toisaalta lyhenteiden, huonojenkin, mukaanotto sanakirjoihin »virallistaa» ne ja

rohkaisee käyttämään niitä yhä enemmän. Kirjasta päätellen lyhenteet ovat riistäytyneet yleiseen käyttöön norjan kielessä vielä pahemmin kuin suomessa, joskin suuri osa niistä on kansainvälisiä ja monet siten meilläkin tuttuja.

Silmään pistävän paljon on varsinkin yhdyssanojen alkuosana kirjainlyhenteitä, joita meillä ei vielä onneksi kovin paljon näe. Ne ovat epähavainnollisia, varsinkin kun sama kirjain saattaa edustaa eri sanaa eri yhteyksissä (*u-land* 'utviklingsland', *u-kort* 'universalkort', *u-skole* 'ungdomsskole') ja jopa saman sanan alkuosana (*u-minister* 'utanriksminister' tai 'undervisningsminister'). *A-verket* on joko 'aluminiumsverket' tai 'atomkraftverket'. Kirjan mukaan ihmisetkin luokitellaan masentavasti kirjaimin *a-menneske* ja *b-menneske*, koulussa on *A-*, *B-* tai *C-språket*, mutta *ABC-vapen* on 'Atomic, Biological and Chemical Weapons'. Hyvin monet muutkin lyhenteet tulevat englannista. Pienikirjaimisia vaihtoehtoja näkyy niissä käytettävän enemmän kuin suomessa, esim. *cp* el. *CP*, *EP* el. *ep*, *c&w* el. *C&W*. — Kirjasta löytyy myös suomen *tevatellisuus*-lyhenteen malli: *tekoprodukt* 'tekstil og konfeksjon'.

Toimitusperiaatteista

Johdannossa mainitaan, ettei sanakirjassa ole pantu paljon painoa suosituksiin ja kieltoihin. Sanasto on pitkäköltä ajalta, ja mitä vakiintuneempia sanat ovat, sitä vähemmän niiden käyttöön voidaan enää neuvoin vaikuttaa.

Teoksen epänormatiivisuuden huomaa eräistä toimitusteknisistä ratkaisuistakin. Muun muassa sanojen käytöstä, niiden tyylilajista sen paremmin kuin erityisalastakaan, ei juuri anneta tietoja. Harvoin näkee sellaisia mainintoja kuin »spøkefullt» = 'leikillisesti' (mm. *hesteopera*) tai »nedsett» = 'halventavasti' (mm. *traktorrealisme*, *idylleri*, *jippo*, *bananrepublikk*). Slangiksi tai edes puhekieliseksi leimattuja sanoja ei löytynyt yhtään, vaikka arkisilta vaikuttavista sanoista on mukana runsaasti. Sen sijaan monen sanan yhteydessä on merkintä »ny bruk» osoittamassa, että

Katsauksia

vanhastaan sanakirjoissa esiintyvä sana on otettu mukaan uudessa merkityksessä. Siitä syystä ovat mukana esim. *hawk*, *idol*, *høring*, *hestehale*, *svans* ja *soss*.

Useimmissa hakusanoissa on mahdollisten taivutus- ja ääntämisoheiden sekä ensiesiintymävuoden lisäksi vain lyhyt selite, aina ei sitäkään, ja sitaattiesimerkkejä sanojen käytöstä. Sitaatit on enimmäkseen poimittu sanomalehdistä, ja niissä on tarkat lähdeviitteet.

Yhdysanoja, joita kirjassa on valtaosa, on otettu mukaan sekä alkuosan perusteella että myös monien produktiivisten jälkiosien artikkeleissa. Johdannossa on myös kiintoisa luettelo tavallisimmista alku- ja jälkiosista, joista monet ovat suomessakin produktiivisia. Sellaisia alkuosia ovat esim. *dag-* (mm. -barn, -mamma, -pappa, -patient, -senter, -hospital), *euro-* (mm. -dollar, -rente, -sjekk, -valuta) ja *miljø-* (mm. -arbeider, -departement, -gift, -kvalitet, -medarbeider, -mord, -skade, -skadelig, -terapeut, -uvennlig, -vern), jälkiosia taas esim. *-bar* (mm. bukse-, espresso-, grill-, hår-, mjølke-, platebar), *-buss* (mm. ledd-, skole-, mini-, bank-, bok-, tur-, nær-, vekeslutsbuss) ja *-terapi* (mm. familie-, gruppe-, musikk-, logo-, arbeids-, miljøterapi).

Hakusanojen valinnan erityispiirteistä mainittiin jo mm. tavaramerkkien mukaanotto. Suomalaisissa sanakirjatöissään sitä on yritetty tunnollisesti välttää. Sanakirjan käyttäjän on kuitenkin usein

vaikea päätellä, että jokin tuiki tavallinen *styrox* puuttuu vain koska se on tavaramerkki. Sen tähden olisi parempi, että se löytyisi sanakirjasta avoimesti tavaramerkiksi selitettynä.

Mielenkiintoinen sananvalintaa koskeva ratkaisu on myös sanaliittojen ottaminen hakusanoiksi. Tämän ratkaisun etuja on meilläkin mm. Uudissanasto 80:tä toimitettaessa pohdittu. Siinä samoin kuin jo Nykysuomen sivistyssanakirjassa onkin muutamia englantilaisia sitaattilainoja, joiden tyyppisiä Norjan uudissanastossa on huomattavan paljon esim. *close race*, *bad trip*, *taxfree shop*. Lisäksi siihen on otettu monia norjalaisia sanaliittoja, jotka tosin ovat enimmäkseen käännöslainoja, kuten *svart*-alkuiset *s. pengar*, *s. humor*, *s. komedie* tai *grøn(n)*-alkuiset *g. belle*, *g. bolig(j)e*, *g. mann*, *g. revolusion* tai *grå marknad*; muita edustavat *kommunal dagmamma*, *ny matematik*, *flytende komma*, *trappe ned* tai suomalaisien kannalta hieman kyseenalainen *tippe finsk* (voittavan vastustajan puolelle asetumisesta).

Nyord i norsk, samoin kuin vastaava Ruotsin ja Tanskan hanke, on skandinaavisten kielilautakuntien monikymmenvuotisen yhteistyön huomattava saavutus. Sanasto-osa ja varsinkin johdantoartikkelit antavat hyvän kuvan norjan sodanjälkeisen sanaston kehityspiirteistä, jotka ovat yllättävän samanlaisia kuin suomessa. Sitä teos antaa suuntaa ja virikkeitä myös suomen uudissanujen tutkimukselle.

TARU KOLEHMAINEN